

IMPULS

NR. 1 MARTS 1985 14. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Nye regler om bortlodning	2
Det nye spejderkorps	4
En ny gildeaktivitet	6
Fanen i gildehallen	7
Gruppeliv - gildeliv	8
En bøn for midaldrende og ældre	9
På vej	10
"De ti bud"	10
SÅDAN gør vi	11
Provincial journalister	12
Redaktørens skriblerier	12

DET ER EN UDFORDRING

DET ER EN UDFORDRING - når man bliver opfordret til at gå i gang med en opgave som redaktør af **IMPULS**, når **IMPULS** foruden at skabe det, som navnet siger, også skal være et bindeled mellem de enkelte gildeledelsesmedlemmer og landsgildeledelsen. Denne udfordring tog Bjarne Brøgger op - og det glæder vi os over og siger samtidig velkommen til opgaven, vi ser frem til mange gode **IMPULSER**.

DET ER EN UDFORDRING når gilderne rundt om i landet i dette forår tackler to store opgaver, nemlig vort tilbagevendende "**Spejder for en Dag**" i april og "**Tur i Naturen**" den 19. maj, hvor vi i gilderne gør en stor indsats for at skaffe et forhåbentlig stort beløb til "**Kræftens Bekæmpelse**". To store dage, der har en afgjort stor værdi i samarbejdet med vore spejderkorps og i vort hjælpearbejde.

DET ER EN UDFORDRING til gildeledelsen - gilderådet om at slutte op og få den enkelte gildebroder med i opgaverne - fordele - aktivere - begejstre og gennemføre effektivt - kort sagt det er en udfordring, der skaber liv i gildet og giver resultat på flere måder.

Lykke til -
Venlig hilsen
Verner Larsen
Landsgildemester

NYE REGLER OM BORTLODNING

Fra 1. marts 1984 fik vi nye regler for bortlodning. Det får en stor betydning for mange af vore grupper/gilder!

Det gamle "Cirkulære om bortlodning af 14. oktober 1966" er ikke længere gældende. Den 1. marts 1984 trådte nye regler i kraft, og det betyder væsentlige ændringer på flere punkter. Hvis I står for at skulle afvikle en bortlodning, vil det derfor være klogt at få udleveret de nye regler hos politiet. Her skal blot gennemgås de væsentligste ændringer, der er sket.

Hvem skal ansøges?

Som hidtil er det politimesteren, der skal ansøges, hvis man skal have tilladelse til bortlodning. Men dette gælder nu også, hvis det er et lotteri, der er lands- eller landsdelsdækkende. I så fald skal søges hos politimyndigheden på det sted, hvor formanden eller kassereren bor. I princippet giver denne politimester tilladelse til salg i hele området.

Hvad er bortlodning?

Hidtil har man defineret en bortlodning som én af fire former: lodseddel, tombola, bankospil eller amerikansk lotteri. Det gør man nu ikke mere. Nu definerer man, at bortlodning er et arrangement, hvis deltagerne mod betaling af et indskud opnår en gevinstchance, og hvor gevinstfordelingen beror på tilfældet. Det betyder, at andre former for lotteri nu er lovlig, hvis blot de opfylder denne definition.

Kuvertlotteri

Det betyder, at en fantastisk god lotteriform nu er lovlig, nemlig kuvertlotteriet. Man lægger fx. fem tombo-lalodder i en kuvert, og udenpå kuverten er trykt vindernumrene og hvor man skal henvende sig for at få gevinsten udleveret. Den nærmest sælger sig selv, fordi man kan lukke op og se, om man har vundet med det samme.

Flere bortlodninger

Hidtil har man kun kunnet opnå én tilladelse til bortlodning om året. Nu kan man få tilladelse til én bortlodning ad gangen. Regnskabet fra det sidste skal altså bare være afsluttet og afleveret, før man kan få en ny tilladelse!

Gevinstsummens størrelse

Hidtil har værdien af gevinsterne skullet udgøre mindst 20% og højst 30% af den samlede salgssum. Denne regel er nu helt væk! Ideen er, at folk skal have oplysninger om størrelsen i stedet, og kan så selv vurdere, om de "vil købe varen eller ej". Disse oplysninger består af 11 punkter, der skal være anført på lodsedlen eller opslået ved salgsstedet - eller som sælgere skal være udstyret med og forevise på forlangende.

Julemarkederne

Hidtil har det været forbudt at afvikle bortlodning i december måned. Denne regel er nu væk.

Revisor

Der skal være revisor på alle regnskaber nu. Hidtil har det skullet være en statsautoriseret revisor, hvis salgssummen overstiger 50.000,- kr — nu kan det også bare være en registreret revisor. Men er summen under dette beløb, kan det være hvem som helst, hvilket vil sige gruppens almindelige revisor!

Uden tilladelse!

Hidtil har man én gang om året uden tilladelse, men blot med en anmeldelse til politiet, kunnet afvikle en bortlodning på op til 5.000 kr. Denne grænse er hævet til nu 15.000 kr.

Internt lotteri

Hvis salget alene foregår til medlemmer og pårørende, kan der afvikles en intern bortlodning fx. bankospil. Hidtil har dette skullet ske i forbindelse med et andet arrangement, og omsætningen ikke overstige 2.000 kr. Nu kan det holdes når vi vil, og summen må ikke overstige 50.000 kr.

Børn og lodsedler

Hidtil har børn under 13 år ikke måttet sælge lodsedler, og unge mellem 13 og 18 skulle være under tilsyn af voksne. Nu er disse regler væk!

Overskud på bankbog

Hidtil har overskuddet fra en bortlodning, hvis det var større end 10.000 kr. og ikke skulle indgå i det løbende gruppe-/gilderegnskab, skullet indsættes på en kontrabog i et pengeinstitut. Denne bestemmelse er væk. Til gengæld skal det oplyses ved regnskabet, hvad overskuddet er anvendt til.

Det nye cirkulære

Der er altså virkelig tale om et progressivt cirkulære, og det er kommet til at fylde ca. 2 1/2 side, mens det gamle fyldte 6 sider.

Skal du bruge cirkulæret, må du have fat i politiet - det er spændende læsning!

Ovenstående artikel er klippet fra 'Samrådsorientering 1/84' og er skrevet af landssekretær Per Fauerskov fra FDF/FPF.

DET NYE SPEJDERKORPS

Stiftelsen af det nye spejderkorps, hvis officielle navn er "Det danske pige- og drengespejderkorps af 25. februar 1984" har ganske naturligt vakt en del opmærksomhed i gildekredse. Det der hermed er sket, kan komme til direkte at berøre gilderne og deres arbejde med deraf følgende konsekvenser.

Personlig er jeg - og med mig sikkert mange andre - noget bekymret over splittelsen. Medierne har allerede beskæftiget sig mere med den, end godt er for spejdersagens image.

Ethvert spejderkorps må have B-P's tanker som grundlag, ellers er det ikke noget spejderkorps, men derfor kan det jo godt være en god ungdomsorganisation. Dette hersker der næppe uenighed om mellem det gamle og det nye korps. Formålet er man enig om, men når man kommer til midlerne, spejderarbejdet, skiller vejene.

Det er formålet, der er det vigtigste, men det er spejderarbejdet, der skal trække børn og unge til, og det er det, der derefter skal få dem til at gå ind for sagen med liv og sjæl. Derfor er et attraktivt arbejde meget vigtigt. Man skal have børnene og de unge ind, og man skal kunne holde på dem.

Forskellen mellem de to korps arbejdsmetoder vil jeg, efter at have overværet to foredrag om spejderbevægelsen - eet fra hver lejr - konkludere som følger: DDS mener, at et spejderkorps bør tilbyde en lang række aktiviteter, blandt hvilke spejderne kan vælge netop det, der interesserer dem, og som de kan blive enige om at tage op. Filosofien bag synes at være, at frit valg mellem mange tilbud skulle kunne give større tilslutning til korpset. Der stilles ikke særlige krav til den enkelte om specielle spejderfærdigheder, og man anser ikke konkurrencer for formålstjenlige. Der bør ikke være nogen, som bliver tabere.

Det nye korps mener ikke, at arbejdsprogrammet nødvendigvis skal være af interesse for alle unge. Det skal være et specielt program omfattende de gammelkendte specielle spejderfærdigheder. Der vil selvfølgelig være nogen for hvem et sådant program ikke er attraktivt, men de må så søge andre steder hen og dyrke deres fritidsinteresser der.

I det nye korps forventes det, at spejderne efter en vis tid har opnået de specielle spejderfærdigheder, som kan bruges i "ædel kappestrid" spejderne og afdelingerne imellem, d.v.s. som de fleste af os der i dag er gildebrødre kender det. Dette har naturligvis medført, at mange gildebrødre føler sympati for det nye korps. Andre tager ret så kraftig afstand derfra.

Ifølge det nye korps' grundlovs paragraf 2 søges international anerkendelse. Såfremt sådan ikke opnåes, vil hverken nuværende eller forhenværende medlemmer kunne optages i gildebevægelsen, medmindre de har haft en fortid i et af de gamle korps (vore loves § 4 a).

DDS tager sig nu mere af de yngre årgange end tidligere, hvorimod "de store spejdere" forsvinder ud af rækkerne tidligere end for år tilbage. Dette kan synes ligegyldigt, hvis spejdetiden iøvrigt varede det samme åremål, men det er faktisk ikke ligegyldigt. Det er nok de sidste år inden voksenalderen, at påvirkningen til "Engang spejder - altid spejder", påvirkningen til at blive gode og nyttige samfundsborgere, i hovedsagen finder sted.

Måske skal vanskelighederne for gilderne ved at få tilgang fra de yngre aldersklasser i ikke uvæsentlig grad netop søges i den nævnte aldersforskydning.

Nutidens spejdere "går til spejder", ligesom de går til ridning, til dans, til spil o.s.v. I min tid gik man også til noget, omend udvalget var noget mere begrænset end idag, men man var spejder.

Er en tilbagevenden til "det gamle" nostalgij?

For gildebrødrene måske, men ellers ikke. Det er ikke alt, der stadig kan videreudvikles, meget kører simpelthen i ring. (F.eks. gik jeg i underskolealderen i privatskole, mine børn gik i offentlig skole, mine børnebørn går i privatskole, og jeg føler mig overbevist om, at mine evt. oldebørn kommer i offentlig skole! Eksemplet overlades hermed til den tænksomme læsers egen filosofering).

Det nye korps mener, at spejderarbejdet i DDS ikke er tilstrækkeligt "barskt"! Mon ikke en spejderafdelings "barskhed" afhænger mere af de lokale ledes temperament, end af retningslinier fra korpsets ledelse?

DDS har da også, hvad jeg vil kalde barske ting på programmet, Sudanekspeditioner, fjeldture og f.eks. noget som Mølleåsejladsen m.v. Måske er der idag for mange "centralvarme-spejdere", i såkaldte "good old times" fandtes de også, men som regel kun i kortere perioder. Enten blev de hurtigt barske som de andre, eller også meldte de sig ud igen. Måske er det sådan noget det nye korps ledere har i tankerne.

Der er i tiden en udpræget tendens til, at man skal være "anderledes" end "de andre", hvis man vil klare sig i konkurrencen. Man må kunne tilbyde noget som "de andre" ikke kan.

Et spejderkorps aktiviteter bør derfor overhovedet ikke ligne en ungdomsklub, DDS skal passe på, at både børn, unge og måske ikke mindst forældre kan se forskellen, og den stedfundne modernisering kan måske med 1985-øjne se lidt gammeldags ud.

Det nye korps, der vil "skrue tiden tilbage" er måske (ubevidst?) i virkeligheden mere i overensstemmelse med tiden.

Det giver stof til eftertanke.

DDS synes at have overreageret på starten af et nyt korps, når det har afreageret, og det nye korps har erkendt vanskelighederne ved at bide sig fast i konkurrence med det vel-etablerede, kan man måske håbe på en forbrødring, så vi fremover igen blot har et blåt korps. Og så iøvrigt de andre gamle korps.

Om uniformen bliver blå eller gul, om korpsmærket er af tekstil eller metal nå være ret så ligegyldigt. Og de bare knæ? Ja, lad os håbe at en streng vinter i mellemtiden har taget livet af dem.

Sterren.

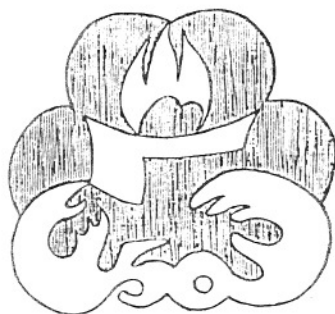
Efterskrift: Samme dag, som jeg færdiggjorde ovenstående artikel (11/1 '85) gav Østre Landsret DDS ret i, at det nye korps navn ligger for tæt på deres og derfor skal ændres.

KOMMENTAR

Ovenstående artikel er **ikke** startskuddet til en ny debatserie om det nye korps. Sterren har, så objektivt som det er muligt, forsøgt at udtrykke sine følelser og iagttagelser om problemet - hermed bragt videre.

Tak til Sterren.

red.

EN NY GILDEAKTIVITET

I sommeren 1984 fik Nykøbing F. pludselig en befolkningsforøgelse på ca. 120, idet byen modtog 120 iranske flygtninge, som blev installeret på et af byens hoteller, idet de skulle vente på at deres sag kunne behandles med henblik på at få flygtningestatus og dermed få ophold i et af Dansk Flygtningehjælps integrationscentre.

I Nykøbing F. Sct. Georgs Gilde mente man, at der var behov for almindelig oplysning om, hvorfor de mange flygtninge var i landet samt om, hvad Danmark gør for flygtninge.

Gildet arrangerede sammen med byens Centralbibliotek et offentligt møde, hvor vi dels fik en repræsentant for Dansk Flygtningehjælp, dels en iraner, som har opholdt sig her i landet i 2 1/2 år, til at fortælle.

Samtidig tog gildet initiativ til at arrangere en "home-hospitality"-ordning, hvorved man skaffede ca. 50 flygtninge en besøgsfamilie, hvor iranerne med mellemrum kan komme på besøg.

Endelig arrangerede gildet en oplysningsaften for iranerne, hvor man ved et lysbilledforedrag fortalte iranerne om dansk kultur og geografi.

Efter de tilbagemeldinger, vi har fået, har besøgsordningen fungeret fint - iranerne er glade for engang imellem at kunne gæste et dansk hjem, og de danske familier har givet udtryk for, at de har stor glæde af at få besøg engang imellem.

Ventetiden for iranerne er meget svær. Problemet er det, at Dansk Flygtningehjælp først overtager ansvaret, når den enkelte flygtning er anerkendt. Indtil da får flygtningen en seng at sove i, morgenmad og 401 kr. om ugen til mad og personlige fornødenheder.

Undervisning - beskæftigelse o.s.v. må flygtningen vente med, til han har et cpr.nr. Med betydelig velvilje fra skoledirektøren er det dog lykkedes for gildet - stik imod alle regler - at få 2 flygtningebørn i skole.

På grund af den store flygtningestrøm fra Iran etableres der for tiden flere og flere centre rundt omkring i landet.

Hvis der i din by eller i nærheden deraf oprettes et center, skulle I overveje, om der ikke ligger en gildeopgave for jer der. I skal ikke være bange for det sproglige - dels kan flere af flygtningene tysk eller engelsk - dels vil de meget gerne lære dansk - og man kan komme langt med tegnsprog.

njh

FANEN I GILDEHALLEN

Faneherolden anbringer før gildehallens åbning fanen i fanefoden, der står ved kanslersiden af højsædet. Fanen skal være sammenrullet, og fanesnoren skal være løsnede, så de ikke generer ved fanens udrulning.

Ved gildehallens åbning siger gildemesteren: "Gildehallen er åbnet, lad os hilse vort flag. Herold, før fanen frem."

Faneherolden fører fanen frem foran højsædet og stiller sig med ryggen til højsædet og front mod gildebrødrene i retstilling med fanen ved sin højre side. Afstanden til højsædet skal være så stor, at fanestangen ikke kommer i berøring med højsædet ved udrulningen. Ved fanedrulningen drejer faneherolden sig en kvart omdrejning til højre, så han står med sin højre side mod højsædet, og fanestangen holdes vinkelret ud fra dette med fanens fod mod højsædet og fanedugen ud mod gildebrødrene i gildehallen, så højsædet skjules mindst muligt.

Når fanedugen skal vende mod gildebrødrene, er det fordi, hvad der sker i gildehallen udgår fra højsædet mod gildebrødrene, og fordi disse bedre kan se fanens udrulning på denne måde.

Under sidste vers af fanesangen rulles fanen ud, og udrulningen bør være tilendebragt samtidig med sangen, og så drejer faneherolden sig med front mod gildebrødrene og står i retstilling med fanen ved sin højre side.

Hvis gildemesteren beordrer det, sænkes fanen for dronningen eller vort kongehus, og fanesænkningen udføres, så fanedugens sømlinie ikke kommer under vandret plan. Så tages fanen ved fod, inden den umiddelbart sættes på plads i fanefoden, inden gildemesteren siger: "Gid klare tanker o.s.v.."

Ved fanesammenrulningen er fremgangsmåden den samme som ved fanerulningen, idet faneherolden dog bliver stående ved fanen, når han har sat den i fanefoden.

Denne form for fanens behandling i gildehallen har været anvendt siden gildernes første dage og bør stadig anvendes af alle gilder for at få gildebevægelsens ydre form til at ligge fast og være ens fra gilde til gilde.

Kaj Korup

GRUPPELIV – GILDELIV

Gruppearbejdet er et vigtigt led i gildets liv - ja, nogen vil påstå, at netop gruppen er det bærende for det enkelte gildes aktiviteter.

Mange grupper har svært ved at komme i gang, og som gildeledelse er det ofte vanskeligt at inspirere til et aktivt gruppeliv.

På gilderådsmøder har man mulighed for at høre, hvad de enkelte grupper beskæftiger sig med - og man kan her give hinanden ideer til kommende gruppeaktiviteter.

Sct. Georgs Gilderne i Roskilde udgiver et blad "KILDEN", her har jeg "sakset" en del af beretningerne fra de enkelte grupper på et gilderåds-møde.

1. gruppe: Studier af Gustav Wied og Robert Storm Petersen samt Lanciers.
2. gruppe: Forhold til døden, diverse kulturelle emner (antikviteter, diverse museer og skoler, samt Roskilde, Rømpø m.v.).
3. gruppe: Symbolers betydning, besøg på Storm-P.-museet, Kulturhuset, Arbejdermuseet, Uglestrup Mose samt Tivoli.
4. gruppe: Studier af fuglestemmer med tilhørende udflugt i naturen samt om gruppeetik.
5. gruppe: Aktuelle emner i tiden, om gamle gader og kilder i Roskilde, samt om reinkarnation.
6. gruppe: Diskussion om seniorgrupper, Fængselsetik og slægtsforskning, samt om prioritering af livsværdier og om kærlighed, om emnet Schweiz samt udflugt til Kohavehuset.
7. gruppe: Udflugt til Veksølund, om emnet Malta, diverse opgaver om sproglige finesser, samt om aktuelle emner.

Alt i alt et bredt og varieret spektrum af berigende emner. Hvis alle grupper når så vidt omkring, vil det resultere i et blomstrende gildeliv.

EN BØN FOR MIDALDRENDE og ÆLDRE

Herre, du ved bedre end jeg selv, at jeg er ved at blive ældre og snart vil være gammel.

Bevar mig fra den skrækelige vane at tro, at jeg nødvendigvis må udtale mig om enhver sag og ved enhver lejlighed.

Fri mig fra trangen til at forsøge at ordne alle andres affærer.

Gør mig hjælpsom - men ikke nævenyttig.

Når man tænker på mit uhyre forråd af visdom, kan det synes en skam ikke at bruge det fuldtud, - men du ved Herre, at jeg helst skulle beholde nogle få venner til det sidste.

Fri mig fra altid at ville remse endeløse rækker af detaljer op og giv mig evne til hurtigt at kunne komme til sagen.

Forsegl mine læber for ord om mine bekymringer og smerter, de bliver flere og flere, og lysten til at beklage sig over dem vokser, som årene går.

Jeg vover ikke at bede dig om nåde nok til at kunne nyde andres beretninger om deres kvaler, men hjælp mig til at udholde dem med tålmodighed.

Jeg tør ikke bede dig om bedre hukkommelse, men om større ydmyghed og mindre skråsikkerhed, når mine erindringer synes at være i modstrid med andres. Lær mig den sunde indstilling, at også jeg af og til kan tage fejl.

Hold mig nogenlunde omgængelig. - Jeg nærer ikke noget ønske om at være en helgen - nogle af dem er meget svære at holde ud - men et surt og tvært gammelt menneske er et af djævelens mesterværker.

Giv mig evnen til at se noget positivt, hvor jeg ikke har ventet det, og gode sider hos mennesker jeg ikke har ventet dem hos. - Og giv mig endelig den nåde, at jeg kan sige det til dem.

Iflg. "Gilde Nyt", Sct. Georgs Gildet i Middelfart: På bagsiden af indgangsdøren til en engelsk sognekirke fandt man i året 1610 opslået ovenstående.

PÅ VEJ

Jeg tog en bog ud af min reol, uden beslutsomhed - nærmest lidt tilfældigt. Jeg læste lidt i den, ikke forfra, kun lidt spredt, jeg anede kun tonen i bogen, en bog som jeg bestemt skal have læst, og som jeg tror vil sige mig noget, når jeg nu en dag samler mig fuldt og helt om den, men ikke nu - måske i morgen - måske en anden dag.

Bedst som jeg sad med bogen i hånden, var der en stemme inde i mig der spurgte - hvorfor ikke nu? Mon du når det, du har sat dig for i morgen, mon du i det hele taget når det, du har sat dig for om en uge?

Jeg er på vej, altid på vej, om mandagen på vej til tirsdag - tirsdag på vej til onsdag, og jeg tror altid, at jeg på fredag vil få tid til alt det, jeg udskyder i dag og i morgen.

Mon vi ikke alle har det på denne måde, at vi ustandselig er på vej. På vej - sådan som mennesker altid har været - det, på vej mod det ukendte - med forventninger - med glæde eller måske med bekymring. På vej mod nye ting i tilværelsen, nye mål, både i det daglige og mod noget, som vi kun kan ane lidt om.

Ved nærmere eftertanke blev jeg klar over, at det faktisk er positivt altid at have ting foran sig, ting som man stræber efter at nå. Vi må ikke stå stille, men ustandselig være på vej.

Jeg er på vej - og efter at have sidet lidt med bogen i hånden, endte det med, at jeg befandt mig på vej mod min seng, på vej mod søvnen, på vej til i morgen.

Lise Schmidt

Ovenstående er taget fra "Knuden" januar 1985 - Sct. Georgs Gildet i Ølstykke.

"DE TI BUD"

Dansk Forenet Sudan Missions år-bog gengiver indholdet af 10 bud, der er opslået på lærerværelset på seminariet i Sugu i Nigeria, hvor Sudanmissionen har et betydeligt antal missionsnærer i arbejde.

De 10 bud, som både muslimske og kristne lærere har for øje på seminariet, lyder således:

1. Tal til mennesker. Der er ikke noget så dejligt som en munter hilsen.
2. Smil til mennesker. Man skal bruge 72 muskler for at se sur ud - kun 14 til at smile.
3. Kald mennesker ved navn. Den sødeste musik i øret er lyden af ens eget navn.
4. Vær venlig og munter. Hvis du vil have venner, så vær selv venlig.
5. Vær hjertelig. Tal og optræd, som om alt, hvad du gør, er til glæde for dig selv.

6. Vær rundhåndet med ros - forsigtig med at kritisere.
7. Vær virkelig interesseret i mennesker. Du kan komme til at synes om enhver, hvis du prøver.
8. Vær nænsom mod andres følelser.
9. Lyt med eftertanke til andres mening. Der er altid tre sider i en kontrovers: Din egen, den andens - og den rigtige.
10. Vær kvik til at gøre tjenester for andre. Det, der tæller mest i livet er, hvad du gør for andre.

sådan GØR VI

Denne overskrift vil - forhåbentlig - dukke op i de fremtidige numre af IMPULS.

Tanken er, at forskellige gilder her fortæller om en god idé, et godt møde, et godt arrangement for spejdere eller for "Den tredje Alder", en spændende måde at "lave penge på" til hjælpearbejde o.s.v.

Hvordan får vi fat i de gode artikler, de gode ideer. Hvis I i jeres gildeledelse har alle tiders idé, hvis I har haft et virkelig godt arrangement eller I har fået inspiration til gruppeaktiviteter - så fat pennen og skriv til IMPULS - eller måske nemmere, snup telefonen, ring til jeres lokal journalist eller til undertegnede, så vi i fællesskab kan få nedfældet alle de mange idéer der findes i Sct. Georgs Gilderne rundt omkring i landet.

Tegninger gør livet lysere

Der findes en mængde gildebrødre, der kan det der med en tushpen. Små eller store tegninger til at illustrere li-vest mange genvordigheder og glæder. Saml tegninger sammen, send dem til redaktionen af IMPULS, og de vil blive bragt løbende, som illustration til de mange artikler. Disse tegninger kan så bruges i de mange forskellige gildeblade, eller til andre skrivelser, der laves i gilderegie.

Jeg glæder mig til at modtage mange idéer og tegninger.

Bjarne

PROVINCIAL-JOURNALISTER

Nordjylland:

Else Lørup, Norgesvej 18,
7500 Holstebro, tlf. 07-42 31 38

Midtjylland:

Birthe Winther, Bredgade 2,
8850 Bjerringbro, tlf. 06-68 10 29

Sydjylland:

Kent Gade Olesen, Østerbrogade 50
6000 Kolding, tlf. 05-50 14 48.

Fyn:

Ritta Rossen, Nyvangen 3, Turup,
5610 Assens.

sommeradresse:

Camping Willemoes, 5610 Assens.

Nord- og Nordvestsjælland:

Grethe Serner Thomsen, Birke Allé 33
3630 Jægerspris, tlf. 02-33 12 72.

Storkøbenhavn og Bornholm:

Tove Jensen, Pilevangen 37,
2660 Brøndby Strand, tlf. 02-73 25 46

Sydsjælland og Lolland-Falster:

Poul Erik Johansen, Skovmøllevej 3,
Myrup, 4700 Næstved, tlf. 03-76 12 10

REDAKTØRENS SKRIBLERIER

Først tak til Verner for den pæne velkomst i redaktørstolen.

Det er naturligvis spændende at gå i gang med, og det er da også med en hvis bæven, jeg kaster mig ud i jobbet.

Som man har kunnet læse i Sct. Georg er man i landsgilderådet blevet enige om, at hvert provincial skal udpege en "Provincial Journalist". Jeg glæder mig til samarbejdet og sidder klinet til brevsprækken omkring dead-line for stof til IMPULS.

Gunner Hauerberg har i sidste nr. af IMPULS defineret bladets formål, jeg er - heldigvis - helt enig med ham i hans betragtninger, og det er mit håb, at jeg kan leve op til forventningerne.

Jeg håber at mange af IMPULS's læsere vil bidrage til det fremtidige indhold - herunder tegninger til illustration af diverse artikler.

Det er mit håb at vi kan bringe tegninger, der frit kan bruges til de mange gildeblade m.v. der udkommer rundt omkring.

Bjarne

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkelt Bryggersgade 1, 1460 København K., tlf. 01-12 27 02 og sendes til samtlige gildeledelser.

Tegninger i IMPULS må frit bruges i forbindelse med gildearbejdet herunder blade, løbesedler m.v.

IMPULS udkommer 4 gange årligt - dead-line for næste nummer er den 10. maj 1985.

Redaktør: Bjarne Brøgger, Egelevgade 26, 4840 Nørre Alslev - tlf. 03-83 45 23.